

ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
โทรศัพท์/โทรสาร 02-2819401 E-mail : disas_moac@hotmail.com

แจ้งเตือนพืชที่เกิดผลกระทบ ช่วงภัยวันที่ 27 มกราคม – 9 กุมภาพันธ์ 2564

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
อากาศหนาวถึง หนาวจัด กับมีลม แรง	พืชตระกูลกะหล่ำ (กะหล่ำปลี คะน่ำ ผักกาดขาวปลี กะหล่ำดอก ผักกาดเขียวปลี)	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	หนอนใยฝัก	ตัวเต็มวัยเพศเมีย วางไข่เป็นฟองเดี่ยวๆ หรือกลุ่มเล็กๆ ทั้ง บนใบและใต้ใบพืช หนอนมีลักษณะ เรียวยาว หัวแหลม ท้ายแหลม ส่วนท้าย มีปุ่มยื่นออกเป็น 2 แฉก เมื่อถูกตัวจะ ดีดอย่างแรง และ สร้างใยพาตัวขึ้นลง ระหว่างพื้นดินกับ ใบพืชได้ หนอนจะ กัดกินผิวใบทำให้ ฝักเป็นรูพรุนคล้าย ร่างแห จากนั้นเข้า ดักแต่บริเวณใบพืช โดยมีใยบางๆ ปก คลุมติดใบพืช	1. การใช้กับดักชนิด ต่างๆ ได้แก่ - กับดักกาวเหนียวสี เหลือง เป็นกับดัก ทรงกระบอก หรือ กระป๋องน้ำมันเครื่องสี เหลืองทาด้วยกาว เหนียว ทุก 7-10 วัน ครั้ง สามารถจับผีเสื้อ หนอนใยฝักได้เฉลี่ย 16 ตัวต่อวันต่อกับดัก โดยจับผีเสื้อเพศเมีย : เพศผู้ ได้ 0.79 : 1 และเมื่อติดตั้งกับดัก กาวเหนียวสีเหลือง จำนวน 80 กับดักต่อไร่ สามารถลดการใช้สาร ฆ่าแมลงมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ - กับดักแสงไฟ หลอด สีน้ำเงิน 20 วัตต์ เป็น หลอดเรืองแสงที่ เหมาะสมในการใช้จับ ผีเสื้อหนอนใยฝักมาก ที่สุด มีราคาถูกกว่า หลอด blacklight- blue 20 วัตต์ และ ปลอดภัยไม่มีอันตราย จากแสงอุลตราไวโอ

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
					<p>เล็ด ในการติดตั้งกับ ดักแสงไฟควรติดตั้ง รอบนอกแปลงผัก และควรดำเนินการ ติดตั้งพร้อมกันในพื้นที่</p> <p>2. การใช้โรงเรือนตา ข่ายไนล่อน หรือการ ปลูกผักกางมุ้ง โดยการ ปลูกผักในโรงเรือนที่ คลุมด้วยตาข่ายไนล่อน ขนาด 16 mesh (256 ช่องต่อตารางนิ้ว) สามารถป้องกันการ เข้าทำลายของหนอน ใยผักและหนอนผีเสื้อ อื่นๆ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ทั้งนี้ โรงเรือนตาข่ายไนล่อน ต้องปิดอย่างมิดชิด ตลอดเวลาเพื่อป้องกัน ผีเสื้อเพศเมียเล็ดลอด เข้าไปวางไข่</p> <p>3. การใช้ศัตรู ธรรมชาติ ได้แก่ - การใช้เชื้อแบคทีเรีย (บาซิลลัส ทูริงเยนซิส) ปกติในธรรมชาติจะ พบเชื้อแบคทีเรียชนิด นี้ ซึ่งมีประสิทธิภาพใน การกำจัดหนอนใยผัก แต่เนื่องจาก สภาพแวดล้อมเป็น ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อ ปริมาณเชื้อแบคทีเรีย ที่จะทำให้หนอนใยผัก</p>

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
					<p>ตาย ปัจจุบันจึงมีการผลิตเชื้อแบคทีเรียในรูปการค้าออกจำหน่ายที่สำคัญมี 2 สายพันธุ์ คือ <i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>aizawai</i> และ <i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>kurstaki</i> อัตรา 100-200 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (ไม่ควรใช้ในแหล่งปลูกผักภาคกลาง ในช่วงที่มีการระบาดของมามีการระบาดมาก พิจารณาการใช้อัตราสูง และช่วงเวลาพ่นถี่ขึ้น หรือพ่นสลับสารฆ่าแมลง)</p> <p>4. การใช้วิธีทางเขตกรรม สามารถช่วยลดการระบาดของหนอนใยผักได้ เช่น การไถพรวนดินตากแดด หรือการทำลายซากพืชอาหาร หรือการปลูกพืชหมุนเวียน ทั้งนี้เพื่อขัดขวางการขยายพันธุ์อย่างต่อเนื่องของหนอนใยผัก</p> <p>5. การใช้ระดับเศรษฐกิจและการสุ่มตัวอย่าง ในการพิจารณาพ่นสารฆ่าแมลงป้องกันกำจัดหนอนใยผัก ควร</p>

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
					<p>สำรวจตรวจนับจำนวน หนอนใยฝักก่อน ตัดสินใจ โดยทำการ สำรวจแบบซีเควน เซียล ซึ่งเป็นวิธีการที่ รวดเร็ว สะดวก และมี ความแม่นยำสูง ผล การใช้ตารางสำรวจ สามารถลดการใช้สาร ฆ่าแมลงได้มากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์</p> <p>6. การใช้สารฆ่าแมลง เนื่องจากหนอนใยฝัก เป็นแมลงที่สามารถ สร้างความต้านทานต่อ สารฆ่าแมลงได้รวดเร็ว และหลายชนิด การ พิจารณาเลือกใช้สาร ฆ่าแมลงที่มี ประสิทธิภาพเป็น แนวทางหนึ่ง ที่สามารถป้องกันกำจัด หนอนใยฝักไม่ให้เข้า ทำลายผลผลิตให้เกิด ความเสียหายได้ สารฆ่า แมลงที่มีประสิทธิภาพ ในการป้องกันกำจัด หนอนใยฝัก ได้แก่ สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 40-60 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โท ลเฟนไพแร็ด 16% EC อัตรา 40-60 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟินาเพอร์ 10% SC อัตรา 40-60</p>

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
					มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อินดอกซา คาร์บ 15% SC อัตรา 40-60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพร นิล 5% SC อัตรา 60-80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (ควรพ่นสารสลับ กลุ่มกลไกการออกฤทธิ์ และใช้ไม่เกิน 2-3 ครั้ง ต่อฤดู และใช้สลับกับการใช้เชื้อแบคทีเรีย เมื่อการระบาดลดลง เพื่อหลีกเลี่ยงการสร้าง ความต้านทาน)
มีหมอกในตอน เช้า แดดแรงในตอน กลางวัน อากาศ เย็นในตอน กลางคืน	พืชตระกูลแตง (เช่น แตงกวา แตงร้าน แตงโม แตงไทย เม ล่อน แคนตาลูป ชู กินี ฟักทอง ฟักเขียว ฟักแม้ว มะระจีน และบวบ)	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	1. โรครา น้ำค้าง (เชื้อรา <i>Pseudoperonospora cubensis</i>)	มักพบอาการของ โรคบนใบที่อยู่ บริเวณด้านล่างของ ต้นก่อน แล้วขยาย ลุกลามไปยังใบที่อยู่ ด้านบน อาการ เริ่มแรก บนใบ ปรากฏแผลฉ่ำน้ำ ต่อมาแผลจะขยาย ตามกรอบของเส้น ใบย่อย ทำให้เห็น แผลเป็นรูปเหลี่ยม เล็กๆ ต่อมาแผล เปลี่ยนเป็นสีเหลือง ในตอนเช้าที่สภาพ อากาศมีความชื้น สูงจะพบเส้นใยของ เชื้อรา ลักษณะ เป็นขุยสีขาวถึงเทา ตรงแผลบริเวณ ด้านใต้ใบ แผลจะ	1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่มี คุณภาพดีและ ปราศจากโรค 2. ก่อนปลูกควรแช่ เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่น 50 องศาเซลเซียส นาน 20-30 นาที หรือคลุกเมล็ดด้วย สารเมทาแลกซิล 35% DS อัตรา 7 กรัมต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม 3. ไม่ปลูกพืชแน่น เกินไป เพราะจะทำให้ มีความชื้นสูง 4. หมั่นกำจัดวัชพืช เพื่อให้มีการถ่ายเท อากาศในแปลงได้ดี และทำลายแหล่ง อาศัยของด้วงเต่าแตง 5. กำจัดด้วงเต่าแตง

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				ขยายติดต่อกันเป็น ผลขนาดใหญ่ เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล เข้มหรือเทาดำ หากอาการรุนแรง จะทำให้ใบเหลือง และแห้งตายทั้งต้น พืชที่เป็นโรคจะติด ผลน้อย ผลมีขนาด เล็ก คุณภาพของ ผลจะลดลง หาก เป็นโรคในระยะมี ผลอ่อน จะทำให้ผล ลีบเล็ก และบิด เบี้ยว	ซึ่งอาจเป็นตัวแพร่ เชื้อราสาเหตุโรค โดย การจับทำลาย หรือ พ่นด้วยสารฆ่าแมลง ที่มีประสิทธิภาพใน การป้องกันกำจัด เช่น ไดโนทีฟูแรน 10% SL อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์บาริล 85% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร 6. หมั่นตรวจแปลง ปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคเริ่ม ระบาดพ่นด้วยสาร ป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดเมโทมอร์ฟ 50% WP อัตรา 20 - 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือแมนโคเซบ + เมทาแลกซิล-เอ็ม 64% + 4% WG อัตรา 50 - 60 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซมอกซานิล + แมนโค เซบ 8% + 64% WP อัตรา 30 - 40 กรัมต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ แมน โคเซบ + วาเลฟิโน เลท 60% + 6% WG อัตรา 50 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร โดย

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
					<p>พ่นให้ทั่วทั้งบนใบ และใต้ใบ ทุก 5 - 7 วัน</p> <p>7. แปลงที่เป็นโรค ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำ ในตอนเย็น</p> <p>8. แปลงที่เป็นโรค หลังจากเก็บเกี่ยว ผลผลิตแล้ว ให้เก็บ ซากพืชไปทำลาย นอกแปลงปลูก และ ไม่ปลูกพืชตระกูล แตงซ้ำ ควรปลูกพืช ชนิดอื่นหมุนเวียน</p>
			<p>2. โรครา แป้ง (เชื้อรา <i>Oidium</i> sp.)</p>	<p>พบเชื้อราคล้ายผง แป้งสีขาวเกิดเป็น หย่อมๆ บนใบ มัก พบที่ใบส่วนล่างของ ต้นก่อน ถ้า สภาพแวดล้อม เหมาะสม อาการ โรคจะกระจายทั่ว ทั้งใบ และลูกกลม ขึ้นไปยังใบส่วนบน ของต้น เห็นเชื้อรา คล้ายผงแป้งสีขาว ปกคลุมใบเกือบทั้ง ต้น ต่อมาใบค่อยๆ ซีดเหลืองและแห้ง หากโรคระบาด รุนแรง จะลูกกลม ไปยังทุกส่วนของ พืช ทำให้ต้นแห้ง ตายในที่สุด ถ้าพืช เป็นโรคในระยะติด ผลอ่อน จะทำให้ผล แกร็น บิดเบี้ยว ผิว</p>	<p>1. ดูแลและบำรุงรักษา ต้นพืชให้มีความ แข็งแรง สมบูรณ์</p> <p>2. หมั่นกำจัดวัชพืช เพื่อให้มีการถ่ายเท อากาศในแปลงได้ดี</p> <p>3. ตรวจสอบแปลงปลูก อย่างสม่ำเสมอ เมื่อ พบโรคเริ่มระบาด พ่นด้วยสารป้องกัน กำจัดโรคพืช เช่น ฟลูโอไพแรม + ไตรฟ ลอกซีสโตรบิน 25% + 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ทีบูโคนา โซล + ไตรฟลอกซีส โตรบิน 50% + 25% WG อัตรา 10 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เพนทีโอไพแรด 20% SC อัตรา 5 - 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20</p>

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				ขรุขระ เป็นตุ่ม หรือแผลที่เปลือก	ลิตร หรือ โพรพิเนบ 70% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เตตระโคนาโซล 4% EW อัตรา 10 - 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พันทุก 5 - 7 วัน 4. แปลงที่เป็นโรค หลังจากเก็บเกี่ยว ผลผลิตแล้ว ควรเก็บ ซากพืชไปทำลาย นอกแปลงปลูก
	หอมหัวใหญ่, หอมแดง, หอมแบ่ง, กระเทียม	ทุกระยะการ เจริญเติบโต	โรคใบจุดสี ม่วง (เชื้อรา <i>Alternaria porri</i>)	อาการเริ่มแรก พบ จุดฉ่ำน้ำขนาดเล็ก รูปร่างกลมหรือรี บนใบ ซึ่งเมื่อแผล แห้งจะเปลี่ยนเป็น จุดแผลสีขาว ต่อมา แผลขยายออกตาม ความยาวของใบ มี ลักษณะเป็นรูปไข่ เนื้อเยื่อยุบตัว แผล สีม่วงเข้มหรือสี น้ำตาลอมม่วง ตรง กลางซีดจางกว่า เล็กน้อย มีแถบสี ขาว หรือสีเหลือง ส้มล้อมรอบแผล ถ้าอากาศชื้นจะพบ ผงสปอร์สีดำของ เชื้อราสาเหตุโรคบน แผล เมื่อมีหลายแผล ขยายต่อกันจะทำให้ ใบแห้ง ต้นโทรม ผลผลิตลดลง หาก	1. ก่อนปลูกควร ปรับปรุงดินให้มี สภาพเหมาะสมกับ การปลูกหอมและ กระเทียม โดยการใส่ ปุ๋ยมูลสัตว์ ปุ๋ยคอก หรือ ปุ๋ยอินทรีย์ 2. ใช้หัวพันธุ์ที่ ปราศจากโรค โดยแช่ หัวพันธุ์ หรือต้นกล้า ก่อนปลูกด้วยสาร ป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดฟิโนโคนาโซล 25% EC อัตรา 30 - 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไอโพรโด โนอน 50% WP อัตรา 30 - 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 15 - 20 นาที 3. ตรวจสอบแปลงปลูก สม่ำเสมอ เมื่อพบโรค

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				โรคระบาดรุนแรง ใบจะแห้งตายหมด ไม่ได้ผลผลิต หาก เชื้อราเข้าทำลายที่ ส่วนหัว จะทำให้หัว เน่าเก็บไว้ได้ไม่นาน	พ่นด้วยสารป้องกัน กำจัดโรคพืช เช่น ไดฟิโนโคนาโซล 25% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไอโพรโด โอน 50% WP อัตรา 20 - 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือโพรคลอ ราช 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ชนิดใดชนิดหนึ่ง หากโรครยังคงระบาด ควรพ่นซ้ำ ทุก 5 - 7 วัน แต่ไม่ควรเกิน 4 ครั้ง แล้วสลับพ่นด้วย แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 40 - 50 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อ ป้องกันการดื้อยาของ เชื้อสาเหตุโรค 4. เก็บซากพืชที่เป็น โรคนำไปทำลายนอก แปลงปลูก เพื่อไม่ให้ เป็นแหล่งสะสมของ เชื้อสาเหตุโรค 5. ในพื้นที่ที่มีการ ระบาดของโรค ควร ปลูกพืชชนิดอื่นที่ ไม่ใช่สกุลหอม กระเทียมสลับ
	หอมหัวใหญ่, หอมแดง	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคแอน แทรคโนส หรือโรคหอม เลื้อย หรือ โรคหามานอน	อาการของโรค พบ ได้บนใบ กาบใบ หรือ สวนหัว โดย เริ่มแรกพบจุดฉ่ำน้ำ ขนาดเล็ก สีเขียว	1. ก่อนปลูกควรไถ ตากดิน 2-3 แดด ใส่ ปุ๋นขาว และปุ๋ยคอก หรือปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อ ปรับสภาพดิน

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
			(เชื้อรา <i>Colletotrichum gloeosporioides</i>)	หม่น ต่อมาขยาย ใหญ่เป็นแผลรูป กลมหรือรี เนื้อแผล ยุบลงเล็กน้อย บน แผลมีหยด ของเหลวสีชมพูอม ส้มซึ่งเป็นกลุ่ม สปอร์ของเชื้อรา สาเหตุโรค เมื่อแห้ง จะเห็นตุ่มเล็กๆ สี น้ำตาลดำ เรียงเป็น วงรีซ้อนกันหลาย ชั้น ถ้าแผลขยาย ใหญ่หรือหลายแผล มาชนกันจะทำให้ หักพับ แห้งตาย หรือเน่าตายทั้งต้น ทำให้ผลผลิตลดลง หากเป็นโรคใน ระยะที่ต้นหอมยังไม่ ลงหัว จะทำให้ ต้นแคระแกร็น ใบ บิดเป็นเกลียว ไม่ ลงหัว ถ้าเป็นโรคใน ระยะที่ต้นหอมเริ่ม ลงหัว จะทำให้หัว ลีบยาว บิดโค้งงอ ส่วนกาบใบที่อยู่ บริเวณเหนือหัว หอม (คอหอม) มัก ยืดยาว มีระบราก สั้นกว่าปกติ ทำให้ ไม่ได้ผลผลิต	2. ใช้ส่วนขยายพันธุ์ ที่ปราศจากโรค โดย แช่หัวพันธุ์ หรือต้น กล้าก่อนปลูกด้วย สารป้องกันกำจัดโรค พืช โพรคลอราซ 50% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 15 - 20 นาที 3. ตรวจสอบแปลงปลูก อย่างสม่ำเสมอ เมื่อ พบโรค พ่นด้วยสาร ป้องกันกำจัดโรคพืช โพรคลอราซ 50% WP อัตรา 20 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซอกซีสโตรบิน 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดฟิโนโค นาโซล 25% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์ เบนดาซิม 50% SC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร ชนิดใด ชนิดหนึ่ง หากโรค ยังคงระบาดควรพ่น ซ้ำ ทุก 5 วัน แต่ไม่ ควรเกิน 4 ครั้ง แล้ว สลับพ่นด้วย แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 40-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อ ป้องกันการดื้อยาของ เชื้อสาเหตุโรค 4. ต้นที่เป็นโรค

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
					<p>รุนแรง ควรถอน นำไปทำลายนอก แปลง เพื่อไม่ให้เป็น แหล่งแพร่ระบาดของ โรค</p> <p>5. หลังจากเก็บเกี่ยว ผลผลิตแล้ว ควรเก็บ ซากพืชที่เป็นโรคไป ทำลายนอกแปลงปลูก ให้หมด เพื่อไม่ให้เป็น แหล่งสะสมของเชื้อ สาเหตุโรค</p> <p>6. แปลงที่มีการ ระบาดของโรครุนแรง ควรปลูกพืชอื่นที่ ไม่ใช่สกุลหอม กระเทียมสลีบ อย่าง น้อย 2 ปี</p>
	มะม่วง	แทงช่อดอก – พัฒนาผล	เพลี้ยจักจั่น มะม่วง	ตัวอ่อน และตัวเต็ม วัยทำลายใบอ่อน ช่อดอก ก้านดอก และยอดอ่อน ระยะที่ทำความ เสียหายให้มากที่สุด คือ ระยะที่มะม่วง กำลังออกดอกโดย ดูตื้น้ำเลี้ยงจากช่อ ดอก ทำให้แห้งและ ดอกร่วง ติดผลน้อย หรือ ไม่ติดเลย ระหว่างที่เพลี้ย จักจั่นดูดกินน้ำเลี้ยง จะถ่ายมูลมีลักษณะ เป็นน้ำหวานเหนียวๆ ติดตามใบ ช่อดอก ผล และรอบๆ ทรง	<p>1. การตัดแต่งกิ่ง ภายหลังเก็บผลผลิต ช่วยลดที่หลบซ่อนของ เพลี้ยจักจั่นลง ทำให้ การพ่นสารฆ่าแมลงมี ประสิทธิภาพดีขึ้น</p> <p>2. ถ้าไม่มีการป้องกัน กำจัด มะม่วงจะไม่ ติดผลเลย จึงควรพ่น ด้วยสารฆ่าแมลง แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟู แรน 10% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโค ลพริด 10% SL</p>

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				<p>พุ่ม ทำให้ใบมะม่วง เปียก ต่อมาจะเกิด ราดำปกคลุม ถ้า เกิดมีราดำปกคลุม มาก มีผลต่อการ สังเคราะห์แสง ใบอ่อนที่ถูกดูดน้ เลี้ยง (โดยเฉพาะ ระยะใบเพศลาด) จะ บิดงอโค้งลงด้านใต้ ใบจะมีอาการปลาย ใบแห้งให้สังเกตได้</p>	<p>อัตรา 10 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพมีโทรีซิน 50% WG อัตรา 20 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บูโพรเพซิน 40% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะ มีทอกแซม 25% WG อัตรา 2.5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทา มิพริด 20% SP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ก่อนมะม่วงออกดอก 1 ครั้ง เมื่อช่อดอก บานแล้วไม่ควรพ่น สารฆ่าแมลง เพราะ อาจเป็นอันตรายต่อ แมลงผสมเกสร และ หมั่นตรวจดูตามช่อ ดอกอยู่เรื่อยๆ</p> <p>3. การพ่นสารฆ่า แมลงให้มี ประสิทธิภาพควรพ่น ให้ทั่วถึงลำต้น มี เช่นนั้นตัวเต็มวัยจะ เคลื่อนย้ายหลบซ่อน ไปยังบริเวณที่พ่นสาร ฆ่าแมลงไม่ถึง นอกจากนี้ ยังต้อง คำนึงถึงการปรับ หัวฉีดให้เป็นละออง ฝอย และระยะเวลา การพ่น</p> <p>4. ใช้น้ำฉีดล้างช่อ ดอกและใบ เพื่อช่วย</p>

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
					แก้ปัญหาช่อดอกและ ใบดำจากโรคราได้ บ้าง ถ้าแรงอัดฉีด ของน้ำแรงพอก็ช่วย ให้เปลี่ยจักจั่นมะม่วง ในระยะตัวอ่อน กระเด็นออกจากช่อ ดอกได้ ต้อง ระมัดระวังอย่าให้ กระแทกดอกมะม่วง แรงเกินไป เพราะ อาจทำให้ดอกหรือ ผลที่เริ่มติดร่วงได้ 5. ใช้กับดักแสงไฟ ดัก ตัวเต็มวัยที่บินมาเล่น ไฟ
อากาศร้อน แดด แรง มีฟ้าครึ้มและฝนตก ในบางช่วงของวัน	ทุเรียน	พัฒนาผล - เก็บเกี่ยว	หนอนเจาะ ผล	เข้าทำลายทุเรียน ตั้งแต่ผลเล็ก อายุ ประมาณ 2 เดือน จนถึงผลใหญ่ทำ ให้ผลเป็นแผล อาจ เป็นผลให้ผลเน่า และร่วงเนื่องจาก เชื้อราเข้าทำลายซ้ำ การที่ผลมีรอย แมลงทำลายทำให้ ขายไม่ได้ราคา ถ้า หากหนอนเจาะกิน เข้าไปจนถึงเนื้อผล ทำให้บริเวณ ดังกล่าวเน่าเมื่อผล สุก ภายนอกผล ทุเรียนจะ สังเกตเห็นมูลและ รังของหนอนได้	1. หมั่นตรวจดูผล ทุเรียน เมื่อพบรอย ทำลายของหนอน ให้ ใช้ไม้หรือลวดแข็งเขี่ย ตัวหนอนออกมา ทำลาย 2. ผลทุเรียนที่เน่า และร่วงเพราะถูก หนอนทำลายควรเก็บ ทำลายโดยการเผาไฟ หรือฝัง 3. ตัดแต่งผลทุเรียนที่ มีจำนวนมากเกินไป โดยเฉพาะผลที่อยู่ ติดกันควรใช้กิ่งไม้ หรือกาบมะพร้าวคั้น ระหว่างผล เพื่อ ป้องกันไม่ให้ตัวเต็ม วัยวางไข่หรือตัว

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่ เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโต ของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/ แก้ไข
				<p>อย่างชัดเจน และ จะมีน้ำไหลเยิ้มเมื่อ ทุเรียนใกล้แก่ ผล ทุเรียนที่อยู่ชิด ติดกันหนอนจะเข้า ทำลายมากกว่าผล ที่อยู่เดี่ยวๆ เพราะ แมผีเสื้อชอบวางไข่ บริเวณรอยสัมผัสนี้</p>	<p>หนอนเข้าหลบอาศัย 4. การห่อผลด้วยถุงมุ้ง ไนลอน ถุงรีเมย์ หรือ ถุงพลาสติกสีขาวขุ่น เจาะรูที่บริเวณขอบ ล่างเพื่อให้หยดน้ำ ระบายออก โดยเริ่ม ห่อผลตั้งแต่ผลทุเรียนมี อายุ 6 สัปดาห์ เป็นต้น ไป จะช่วยลดความ เสียหายได้ 5. สารฆ่าแมลงที่มี ประสิทธิภาพเมื่อ จำเป็น ต้องใช้ คือ แลมบ์ดา- ไฮฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ฟันเฉพาะส่วน ผลทุเรียนที่พบการ ทำลายของหนอน เจาะผล</p>

ที่มา : กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์